

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการก่ออาชญากรรมและความไม่สงบในเขต พื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน จังหวัดยะลา

บุรวัชร สุวรรณศิริ¹

วันได้รับบทความ: 27 มกราคม 2563 วันแก้ไข: 27 กุมภาพันธ์ 2563 วันยอมรับเผยแพร่: 28 เมษายน 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการก่ออาชญากรรมและความไม่สงบของประชาชน ในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน จังหวัดยะลา และ 2) เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการก่ออาชญากรรมและความไม่สงบจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลในพื้นที่ดังกล่าว การศึกษานี้มีประชากร เป็นประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน จังหวัดยะลา โดยมีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากตัวอย่างจำนวน 382 คน และมีการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติที่ ความถี่ ร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในการทดสอบสมมติฐาน ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมในการป้องกันการก่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน จังหวัดยะลา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย โดยลำดับแรกด้านการปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และรองลงมา คือ การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล และลำดับสุดท้าย คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ วุฒิการศึกษา รายได้ และอาชีพที่ต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันการก่ออาชญากรรมและการก่อความไม่สงบแตกต่างกัน โดยมีข้อเสนอแนะแนวทางการเพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชนในการร่วมกันป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน จังหวัดยะลา คือ 1) การให้ความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจและประชาชนในพื้นที่อย่างใกล้ชิด 2) การร่วมมือกันระหว่างหน่วยของภาครัฐหรือเอกชน 3) การจัดกิจกรรมให้ประชาชนในชุมชนทำร่วมกันระหว่างประชาชนเองและประชาชน ร่วมกับเจ้าหน้าที่ 4) การแจกเอกสาร ใบปลิว เพื่อเผยแพร่ให้ความรู้ให้กับประชาชน ในการหลีกเลี่ยงต่อการเป็นเหยื่อในการก่ออาชญากรรมและการก่อความไม่สงบ 5) การร่วมกันตรวจสอบพื้นที่จุดคัดกรองพื้นที่เสี่ยงที่มักเกิดเหตุอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบ และหลีกเลี่ยงพื้นที่เปลี่ยวอันตราย 6) การจัดกิจกรรมให้เยาวชนในพื้นที่ได้รับกิจกรรมสีขาว และ 7) ร่วมกันเป็นหูเป็นตาให้กับเจ้าหน้าที่ คอยแจ้งเบาะแส เพื่อเป็นข้อมูล

คำสำคัญ: การป้องกันการก่ออาชญากรรม การก่อความไม่สงบ การมีส่วนร่วมของประชาชน สถานีตำรวจภูธรรามัน

¹ นักศึกษารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจและกระบวนการยุติธรรม วิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ (ผู้ประพันธ์บรรณกิจ)

Public Participation in Crime and Unrest Prevention in the Area of Raman Police Station, Yala Province

Burawat Suwankeeree¹

Received: January 27, 2020 Revised: February 27, 2020 Accepted: April 28, 2019

Abstract

This research was aimed at studying and comparing people's participation in prevention of crimes and unrests in the area under Raman Police Station on the aspects of decision making, operations, and following up and evaluation as well as studying attitudes of the people in the mentioned area on prevention of crimes. The sample group consisted of 384 people who lived in the responsible area of Raman Police Station. Data were collected via a questionnaire and analyzed by using frequency, percentage, mean, standard deviation, and using t - test, one - way analysis of variances to test the hypotheses. The results revealed that the levels of public participation in crime prevention in the area under Raman police station, both in the overall view and in each individual aspect, were at the low level. The participation in following up and evaluation was the highest level followed by the participation in operations and the participation in decision making process. The hypothesis testing revealed that samples with different personal characteristics including gender, age, education, income, and job had a significantly different level in prevention of crimes and unrests in the area under Raman police station, Raman district, Yala province. In addition, recommendations to improve the public participation in prevention of crimes and unrests in the area under Raman police station were as follows: 1) having close co-operation between the police and the people in the area, 2) improving co-operations among government sectors or private sectors, 3) organizing activities in which people in the area could join among themselves or with the government officials, 4) distributing more documents or leaflets to the people in the area so that they could avoid being victims of the crimes and unrests in the area, 5) enhancing co-operations in inspecting and scanning the risk areas where crimes and unrests frequently occurred as well as avoiding being in deserted and dangerous areas, 6) organizing activities in which youths in the area could participate in the "white" activities, and 7) paying more attention to suspected situations and informing the police.

Keywords: Crime Prevention, Unrest, Public participation, Raman Police Station

¹ Graduate student in Master of Public Administration (Police Management and Criminal Justice) Management for Development College of Thaksin University (Corresponding author)

บทนำ (Introduction)

อาชญากรรมเป็นสิ่งที่สังคมส่วนใหญ่มองว่าเป็นการกระทำผิดที่มีอันตราย มีความรุนแรงและเป็น การกระทำที่ควรจัดการให้สาสมซึ่งผู้กระทำผิดควรต้องได้รับผลตอบแทนจากสังคมโดยรวมทุกคนจะ เตือร้อนต่างต้องการให้ขจัดคนร้ายด้วยวิธีการใดก็ตามออกไปจากสังคม ดังนั้นการกระทำผิดจึง เป็นการแยกคนออกเป็นสองกลุ่ม คือ คนดีและคนชั่ว การที่คนรวมตัวกันเป็นกลุ่มชุมชนสังคม เมื่อวันเวลา ผ่านไปสังคมย่อมมีการขยายจำนวนสมาชิกเพิ่มมากขึ้น เกิดการขัดแย้ง เบียดเบียน รังแก เอาเปรียบ วิวาท และทำร้ายกันทั้งร่างกายและจิตใจ โดยมีรูปแบบต่าง ๆ หลากหลาย ความสลับซับซ้อนในวิธีการและ กลุ่มคนกระทำผิดมีจำนวนเพิ่มขึ้นความรุนแรงก็มีมากขึ้นด้วย

ดินแดนสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรที่เรียกว่า ปตานี หรือฟาฏอนี หรือ ปัตตานี ซึ่งเป็นอาณาจักรอิสระอยู่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกของแหลมมลายูที่อยู่ระหว่างสองอารยธรรม คือ พุทธและมุสลิม การเป็นรัฐอิสระในท่ามกลางอาณาจักรน้อยใหญ่ใกล้เคียงทำให้รัฐปัตตานีมี ปฏิสัมพันธ์กับดินแดนใกล้เคียงในลักษณะต่าง ๆ กันไป ทั้งในลักษณะที่ได้รับผลกระทบจากการขยาย อิทธิพลจากอาณาจักรใกล้เคียงที่ใหญ่กว่าอย่างมะละกามัชปาหิต ยะโฮร์ ศรีวิชัย สยาม ฯลฯ ซึ่งในบางขณะ รัฐอิสระอย่างปัตตานีต้องปรับเปลี่ยนตัวเองยอมอ่อนน้อมให้การกดขี่ข่มเหงของอาณาจักรที่ใหญ่กว่า เหล่านั้น โดยเฉพาะสยามด้วยการส่งบรรณาการให้บ้าง เพื่อการอยู่อย่างสงบ ในบางขณะก็แข็งขืนต่อ อำนาจครอบงำของสยามเพื่อการอยู่อย่างอิสระประดับประดาเอกราชของตัวเอง ในอีกทางหนึ่งรัฐ อิสระอย่างปัตตานีก็มีปฏิสัมพันธ์กับเมืองท่าใหญ่น้อยไม่ว่าจะเป็นจีน ญี่ปุ่น อินเดีย อาหรับ และยุโรป ในลักษณะที่เป็นคู่ค้าทางทะเล แลกเปลี่ยนสินค้าและวัฒนธรรมระหว่างกัน สิ่งเหล่านี้เองที่เป็นพื้นฐาน ของอัตลักษณ์ร่วมของผู้คนที่เรียกตัวเองว่า มลายูมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้วยการย้อนทวนประวัติศาสตร์ของรัฐปัตตานีจากที่เคย เป็นรัฐอิสระจนกระทั่งถูกล้อมรวมเป็นส่วนหนึ่งของรัฐที่ใหญ่กว่าอย่างสยามสู่ความไม่มั่นคงในสามจังหวัด ชายแดนภาคใต้ของไทย ในปัจจุบันผู้คนในดินแดนเหล่านี้ต้องเผชิญกับความรุนแรงเชิงนโยบายจากรัฐไทยมา หลายทศวรรษ นับแต่การผสมกลมกลืนด้วยวัฒนธรรมไทยนิยม นโยบายรัฐนิยมที่ควบคุมพฤติกรรมใน ชีวิตประจำวันอย่างขัดแย้งกับหลักศรัทธาทางศาสนาไปจนถึงการไม่ได้รับความเป็นธรรม และการถูกเลือก ปฏิบัติอันเกิดจากอคติที่ไม่เข้าใจอัตลักษณ์ที่หลากหลายได้ของผู้คนในสังคม

ในทางประวัติศาสตร์นั้น อาณาจักรหรือนครรัฐหนึ่ง ๆ อาจเกิดขึ้นและล่มสลายลงท่ามกลางบริบท ความสัมพันธ์กับอาณาจักรหรือนครรัฐใกล้เคียง โดยเฉพาะเมื่ออาณาจักรใหญ่ที่เจริญรุ่งเรืองเริ่มเสื่อมลงบรรดา เมืองชายขอบต่าง ๆ ก็พัฒนาตัวรุ่งเรืองเข้มแข็งขึ้นเป็นศูนย์อำนาจใหม่ เป็นวิวัฒนาการของการช่วงชิงและแผ่ อิทธิพลเหนือดินแดนเช่นเดียวกับความสัมพันธ์ระหว่างนครรัฐปัตตานีและรัฐสยามที่ผ่านการต่อสู้ ปราบปราม และแข็งเมืองมาหลายครั้งหลายหนจนกระทั่งถูกผนวกรวมเป็นส่วนหนึ่งของรัฐชาติไทยปัจจุบัน ในที่สุด

เหตุการณ์ความขัดแย้ง ความรุนแรง และความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความยืดเยื้อมานานกว่า 10 ปีแล้ว ยิ่งเวลาผ่านไปความขัดแย้งและความรุนแรงก็ปรากฏให้เห็นอย่างเป็น

ระบบ มีทั้งความคลี่คลายขยายตัว มีทั้งความแปรปรวน และก็ความซับซ้อนมากขึ้น ขณะเดียวกันสิ่งที่เป็นปัจจัยแทรกซ้อนก็ดูเหมือนจะปรากฏให้เห็นเช่นเดียวกันทั้งหมดนี้ แสดงให้เห็นว่าเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้มาจากแรงผลักดันภายในที่เป็นระบบในทางสังคมอันมีชีวิตและพลวัตที่จะต้องทำความเข้าใจเพื่อนำไปสู่แนวทางการแก้ปัญหาที่สอดคล้องกัน พลวัตนี้มาจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอกของ “ระบบแห่งความรุนแรง” ดังกล่าวเอง บทวิเคราะห์นี้จะพยายามนิยามความหมายของสิ่งที่เราเรียกว่า ระบบแห่งความรุนแรงนี้อันประกอบไปด้วยปฏิบัติการในทางสังคม และปฏิบัติการทางวาทกรรมที่มีความซับซ้อน การนิยามดังกล่าวจะอาศัยการตีความข้อมูลเชิงประจักษ์จากฐานข้อมูลเหตุการณ์จังหวัดชายแดนภาคใต้ (Deep South Incident Database -DSID) ของศูนย์เฝ้าระวังสถานการณ์ภาคใต้ภายใต้โครงการวิจัยของสถาบันวิจัยความขัดแย้งและความหลากหลายทางวัฒนธรรมภาคใต้

จากปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ รวมทั้งความยืดเยื้อยาวนานในการแก้ปัญหา ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องควรได้พิจารณากันอย่างถ่องแท้ด้วยความละเอียดรอบคอบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นเป็นปัญหาด้านใดบ้าง อะไรคือปัญหาหลัก ความสำคัญและความรุนแรงในแต่ละปัญหาเป็นเช่นไร และผลกระทบต่อนื่องจากปัญหาต่าง ๆ นั้นเป็นเช่นไรบ้าง ทั้งนี้ การจัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่จะส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ชาติอันมีประชาชนคนไทยทั้งประเทศ ซึ่งก็รวมทั้งประชาชนคนไทยในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นพื้นฐาน จะทำให้การกำหนดยุทธศาสตร์ในการแก้ปัญหานั้น สามารถที่จะกำหนดความเร่งด่วนในการใช้เครื่องมือในการแก้ปัญหาเป็นไปได้อย่างถูกต้อง แม่นยำมากขึ้น ทั้งนี้จากการประเมินสถานการณ์และสภาพแวดล้อมทางยุทธศาสตร์ในทุกระดับที่ได้กล่าวไปแล้ว เราสามารถที่จะกำหนดปัญหาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

ประการแรก คือ ปัญหาของความรู้สึก และความสำนึกร่วมในการเป็นรัฐชาติและประชาชนคนไทยที่เท่าเทียมกัน ของประชาชนบางส่วนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากปัญหาทางด้านประวัติศาสตร์ เชื้อชาติ ศาสนา และภาษาที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดในพื้นที่ที่ได้ส่งผลให้ประชาชนเกิดความรู้สึกของความแปลกแยกและความรู้สึกของการเป็นชนกลุ่มน้อย ที่ถูกเอาเปรียบ

ปัญหาที่สอง คือ ปัญหาการดำเนินงานของกลุ่มคนที่คอยสร้างสภาพแวดล้อมที่จะนำไปสู่การยกระดับความรู้สึกของประชาชน ให้รุนแรงจนถึงขั้นการแบ่งแยกดินแดน ทั้งนี้ระดับของ ความพยายามของกลุ่มดังกล่าวนี้ มีตั้งแต่การเรียกร้องอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ไปจนถึงการใช้ กองกำลังติดอาวุธเพื่อดำเนินการตามเป้าหมายตน ในปัญหานี้เราสามารถแบ่งกลุ่ม คนที่ดำเนินงานในด้านนี้ออกได้เป็นสองพวก พวกแรก คือ องค์กรเอกชน นักวิชาการ นักการเมืองท้องถิ่น และผู้นำทางศาสนาที่มีแนวความคิดในเรื่องของสิทธิมนุษยชน และความเป็นเอกลักษณ์ของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ กลุ่มคนในพวกแรกนี้มีความมุ่งหวังที่จะได้เห็นสภาพที่ดีขึ้นของประชาชนในพื้นที่ตามแนวความคิดและแนวทางของพวกเขา ซึ่งพวกแรกนี้มองว่าสามจังหวัดในพื้นที่ควรได้มีลักษณะในการปกครองที่แตกต่างจากจังหวัดอื่นโดยทั่วไป ซึ่งอาจเป็นเขตปกครองพิเศษ หรืออาจจนถึงขั้นการแบ่งแยกดินแดน ในขณะที่พวกที่สองเป็นพวกหัวรุนแรงที่ต้องการการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนอย่างรวดเร็ว ซึ่งพวกที่สองนี้มีประวัติศาสตร์การต่อสู้มาเป็นเวลานานในนามของกบฏและขบวนการแบ่งแยกดินแดนตามที่ได้ทราบกัน บางส่วนของพวกที่สองนี้มักจะมีความสัมพันธ์อยู่กับฐานอำนาจเดิมในเมือง

ปัตตานี (พื้นที่ที่เป็นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบัน) ซึ่งสูญเสียอำนาจของกลุ่มตนลงไปหลังการจัดระเบียบทางด้านการปกครองในสมัยรัชการที่ห้าของกรุงรัตนโกสินทร์ ทั้งสองพวกนี้อาจมีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้น หรืออย่างน้อยก็ได้มีการประสานประโยชน์หรือมีผลประโยชน์ร่วมซึ่งกันและกัน

ปัญหาที่สาม คือ ปัญหาในการดำเนินการของรัฐ กลไกในการดำเนินการของรัฐยังคงไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการยุติปัญหาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้อย่างเด็ดขาด ในระดับ ประเทศ นักการเมืองฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน มิได้แก้ปัญหในพื้นที่ที่เกิดขึ้นโดยคำนึงถึงประโยชน์ชาติเป็นประเด็นสำคัญสูงสุด แต่ได้มองถึงคะแนนเสียงและการได้มาซึ่งการเป็นรัฐบาลในสมัยต่อไปเป็นปัจจัยสำคัญ นอกจากนี้การเรียนรู้ซึ่งกันและกันของประชาชนคนไทยทั้งประเทศกับประชาชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังมีถึงระดับที่จะคลุกเคล้าสังคมให้มีบูรณาการได้ สำหรับในระดับพื้นที่แล้วปัญหาความไม่เข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนเป็นปัญหาเรื้อรังที่มีมานานและยังมิได้รับการแก้ไขให้หมดสิ้นไป ข้าราชการของรัฐบาลบางส่วนยังคงเห็นแก่ตัวและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าการแก้ปัญหาในพื้นที่ ส่งผลให้เกิดผู้มีอิทธิพลทั้งที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทั่วไป ในขณะที่เดียวกันเจ้าหน้าที่ส่วนมากมิได้เข้าใจปัญหาอย่างถ่องแท้ในการเข้าไปแก้ปัญหา อันเนื่องมาจากพื้นฐานที่มีความเฉพาะออกไปของพื้นที่ นอกจากนี้แล้วการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ขาดการแบ่งมอบความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานที่ชัดเจน และขาดการทำงานที่ประสานสอดคล้องกันของหน่วยงานในพื้นที่

ปัญหาหลักประเด็นสุดท้ายก็คือ ปัญหาผลกระทบของสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปของสังคมโลก กระแสโลกาภิวัตน์ ขบวนการก่อการร้ายสากล องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ กระแสแนวความคิดสิทธิมนุษยชน เทคโนโลยีข้อมูลข่าวสาร สิทธิในการเรียกร้องเพื่อการปกครองตนเอง ความสำเร็จในการแบ่งแยกดินแดน และความพยายามในการแบ่งแยกดินแดนในหลายพื้นที่ ได้ส่งผลต่อปัญหาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างแยกกันไม่ออก นอกจากประเด็นปัญหาทั้งสี่ประการแล้ว ยังคงมีปัญหาคือเป็นปัญหาแฝง และปัญหาที่เป็นผลกระทบต่อเนื่องของปัญหาที่ได้กล่าวไปแล้ว การทุ่มเทความพยายามเพื่อแก้ปัญหาที่มีความสำคัญในสี่ประการนี้ จะส่งผลต่อการลดทอนปัญหาทั่วไปอื่น ๆ ไปด้วยจนปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเพียงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมทั่ว ๆ ไปเท่านั้น สถิติ 14 ปี เหตุการณ์ความไม่สงบ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้เสียชีวิตทั้งสิ้น 7,666 คน บาดเจ็บ 13,115 คนนับตั้งแต่วันที่ 4 มกราคม 2547 ถึงวันที่ 28 ธันวาคม 2560 พบว่า มีความรุนแรงทุกประเภท เกิดขึ้นแล้วทั้งสิ้น 15,164 เหตุการณ์ แยกเป็นการก่อความไม่สงบ หรือคดีความมั่นคง จำนวน 9,823 เหตุการณ์, อาชญากรรมทั่วไป หรือความขัดแย้งส่วนตัว จำนวน 3,982 เหตุการณ์ และยังไม่ทราบสาเหตุที่แน่ชัด 1,359 เหตุการณ์

ทั้งหมดนี้ยังไม่นับรวม “เหตุก่อกวณ” เช่น ยิงรบกวณ, ขวางระเบิดเพลิง, เผาขบวนรถยนต์, โปรมตะปูเรือใบ, ตัดต้นไม้ขวางถนน หรือถอดน็อตรางรถไฟ ซึ่งการก่อกวณเหล่านี้เกิดขึ้นไม่น้อยเช่นกัน นับรวมได้ 3,542 เหตุการณ์ แน่นนอนว่าเมื่อเกิดความรุนแรงก็ต้องมีความสูญเสียตามมา ทั้งเสียชีวิตและได้รับบาดเจ็บ โดยความสูญเสียรวมจากทุกเหตุการณ์ ทั้งก่อความไม่สงบ อาชญากรรมทั่วไป และความขัดแย้งส่วนตัว รวมแล้วมีผู้เสียชีวิตทั้งสิ้น 7,666 คน บาดเจ็บ 13,115 คน หากนับเฉพาะความสูญเสียจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ซึ่งฝ่ายตำรวจบันทึกว่าเป็น “คดีความมั่นคง” คือ แยกแยะเหตุขัดแย้งส่วนตัวและอาชญากรรมประเภทลัก วิ่ง ซึ่ง

ปล้น ออกไป จะพบว่ามียอดผู้เสียชีวิตทั้งสิ้น 3,949 คน บาดเจ็บ 10,501 คน ในจำนวนนี้แยกตามสถานะบุคคลได้ดังนี้ ตำรวจ เสียชีวิต 384 นาย บาดเจ็บ 1,574 นาย, ทหาร เสียชีวิต 570 นาย บาดเจ็บ 2,701 นาย, ครู เสียชีวิต 109 คน บาดเจ็บ 130 คน, พนักงานการรถไฟ เสียชีวิต 5 คน บาดเจ็บ 42 คน, ผู้นำท้องถิ่น เสียชีวิต 239 คน บาดเจ็บ 167 คน, ผู้นำศาสนา เสียชีวิต 21 คน บาดเจ็บ 24 คน, ประชาชน เสียชีวิต 2,557 คน บาดเจ็บ 5,856 คน, คนร้าย เสียชีวิต 64 คน บาดเจ็บ 7 คน

สถานีตำรวจภูธรรามันก็เป็นอีกสถานีที่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในด้านต่าง ๆ อีกทั้งเป็นสถานีตำรวจที่มีปัญหาอาชญากรรม มีแนวโน้มทวีความรุนแรงและมีปริมาณมากขึ้น ตามลำดับ โดยเฉพาะพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรรามันเป็นสถานีตำรวจที่อยู่ในพื้นที่สีแดง จึงจะมีเหตุการณ์ก่อความไม่สงบเกิดขึ้น การใช้ชีวิตเริ่มเปลี่ยนแปลงไปทุกคนต่างตื่นตัวเพื่อความอยู่รอดของตนเองและครอบครัวมากขึ้น มีบุคคลต่างถิ่นอพยพเข้ามาอาศัยอยู่มากขึ้น บางคนบางกลุ่มไม่สามารถหางานทำได้ กลักลับกลายเป็นประชากรแฝงและไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าเป็นใครมาจากไหน และมักก่อเหตุร้ายต่าง ๆ สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามสืบสวนจับกุมผู้กระทำผิดมาลงโทษตามกฎหมายได้ทันที บางครั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจมุ่งเน้นในด้านป้องกันและปราบปรามเป็นหลัก โดยยึดถือหลักกฎหมายโดยเคร่งครัด อาจมีการกระทบกระทั่งกับประชาชนในพื้นที่ ประชาชนเริ่มมีทัศนคติที่ไม่เป็นมิตรกับตำรวจ การแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนในการช่วยป้องกันปราบปรามมักไม่ค่อยได้ผล ไม่ได้รับความสนับสนุนและร่วมมือเท่าที่ควร

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และการก่อความไม่สงบในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรรามัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และสร้างความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งหวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาครั้งนี้ ผลการศึกษาจะใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายด้านการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives)

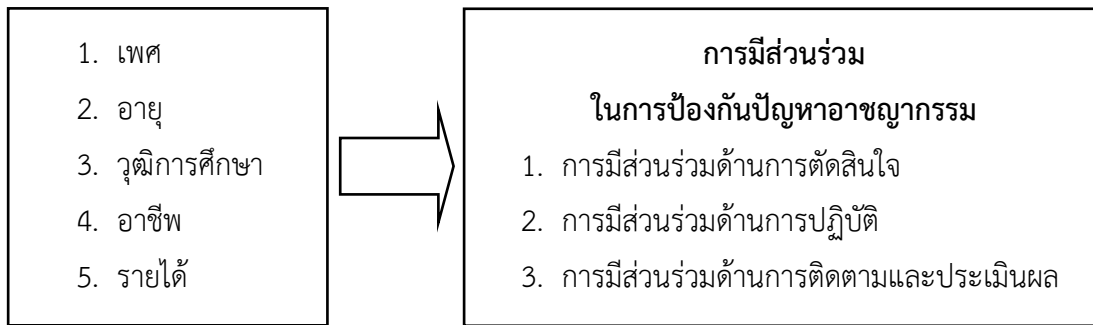
1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน จังหวัดยะลา
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

การศึกษาศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการก่ออาชญากรรมและความไม่สงบในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน จังหวัดยะลา มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยประชากรในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน จังหวัดยะลา และมีกลุ่มตัวอย่างซึ่งเลือกจากประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน จังหวัดยะลาโดยการเลือกแบบสะดวก จำนวน 382 คน ซึ่งคำนวณจำนวนตัวอย่างโดยใช้สูตรของเครจซ์และมอร์แกน การวิจัยนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นเครื่องมือในการ โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบ

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารด้านอาชญากรรมของประชาชน

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับการให้ความร่วมมือของประชาชนต่อตำรวจสถานีตำรวจภูธรรามัน

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่อการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบ

โดยได้มีการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือโดยการนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หลังจากนั้นนำมาหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยเลือกข้อที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ส่วนข้อใดมีค่าน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนั้นข้อคำถามทุกข้อจึงผ่านความเห็นชอบจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ที่ได้ตรวจสอบและเห็นว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ครอบคลุมในแต่ละด้านและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้ว นอกจากนี้ยังมีการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา จำนวน 30 ชุด หลังจากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ด้วยวิธีการของครอนบาค (Cronbach)

โดยพบว่าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ที่ได้จากข้อคำถามในภาพรวม ทั้งฉบับและแยกในรายด้าน มีค่ามากกว่า 0.7 ซึ่งถือว่ามากกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำของระดับความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลมีการใช้สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) ประกอบด้วยค่าร้อยละ (Percentage) และแจกแจงความถี่ (Frequencies) บรรยายลักษณะของข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) วิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา นอกจากนี้ยังมีการใช้สถิติอ้างอิง (Inferential Statistics) ในการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

1) t – test และ One Way ANOVA เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ผู้วิจัยใช้สถิติ t - test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 กรณีที่ตัวแปรอิสระ มี 2 กลุ่ม และใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีที่ตัวแปรอิสระมีมากกว่า 2 กลุ่ม เมื่อพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ

2) Correlation เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติการรับรู้ข่าวสารกับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ผู้วิจัยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย (Results)

ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน จังหวัดยะลา มีดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 31 - 40 ปี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 31.15 อยู่ในช่วงอายุ 21 - 30 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 25.92 อายุ 41 - 50 ปี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 20.68 และอายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.28 ตามลำดับ

ตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมปลาย/ปวส. จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 30.10 รองลงมา ระดับปริญญาตรี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 28.47 รองลงมา ต่ำกว่ามัธยมต้น จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 26.90 ระดับมัธยมต้น/ปวช. จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.81 และระดับปริญญาโท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.57 ตามลำดับ

ตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ที่ 10,001 - 15,000 บาท จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 รายได้ อยู่ที่ 15,001 - 20,000 บาท จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 24.40 รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.80 รายได้ 20,001 - 25,000 บาท จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 14.60 และรายได้ 25,001 บาทขึ้นไป จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.80 ตามลำดับ

ตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 35.08 รองลงมา ประกอบอาชีพเกษตรและประมง จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 24.87 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.99 พนักงานเอกชน/บริษัท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 11.26 รับจ้าง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.80 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมความไม่สงบในพื้นที่ ของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจรามัน จังหวัดยะลา

การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน จังหวัดยะลา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วม ในการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.60 การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.71 การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 ซึ่งอยู่ในระดับที่น้อยทุกด้าน ตามลำดับ

ด้านการตัดสินใจในการป้องกันอาชญากรรมการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน จังหวัดยะลา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การติดตามข่าวสารการเกิดอาชญากรรม และการก่อความไม่สงบจากสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ เว็บไซต์ต่าง ๆ ($\bar{X} = 1.79$) รองลงมา คือ ท่านมีส่วนร่วมกับประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน รวมกลุ่มในการจัดระเบียบชุมชนเพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ($\bar{X} = 1.75$) ข้อต่อมา คือ ท่านเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครเพื่อป้องกันและดูแลการก่ออาชญากรรมและการก่อความไม่สงบเพียงใด ($\bar{X} = 1.66$) ท่านมีส่วนร่วมกับประชาชนในเขตพื้นที่ในการจัดระเบียบชุมชนเพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมการก่อความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ($\bar{X} = 1.64$) มีส่วนร่วมประชุม หรือปรึกษาในการจัดระเบียบชุมชนเพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน ($\bar{X} = 1.61$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ท่านมีส่วนร่วมกำหนดหรือจัดทำแผนเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน ($\bar{X} = 1.60$) ตามลำดับ

ด้านการปฏิบัติในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับน้อยเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ 4 ท่านมีส่วนร่วมในการเข้าเวร - ยามรักษาความปลอดภัยเพื่อป้องกันปัญหาอาชญากรรม อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.49$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีส่วนร่วมกิจกรรมรณรงค์การป้องกัน อาชญากรรมและการก่อความไม่สงบ ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจจัดขึ้น ($\bar{X} = 1.83$) รองลงมา คือ มีส่วนร่วมในการร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อป้องกันปัญหาอาชญากรรม และการก่อความไม่สงบในพื้นที่ ($\bar{X} = 1.82$) ข้อต่อมา คือ มีส่วนร่วมในการเป็นพยานรู้เห็นเหตุการณ์ จากการเหตุการณ์การก่ออาชญากรรมและการก่อความไม่สงบ ($\bar{X} = 1.79$) มีส่วนร่วมในการบริจาคเงิน หรืออุปกรณ์ เครื่องมือ เพื่อนำไปใช้ในการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ($\bar{X} = 1.77$) มีส่วนร่วมในการอบรมเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมต่าง ๆ ($\bar{X} = 1.70$) มีส่วนร่วมในการแจ้งเบาะแส ตำหนิรูปพรรณของคนร้ายและผู้ก่อการร้าย ($\bar{X} = 1.60$) และ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีส่วนร่วมในการเข้าเวร - ยามรักษาความปลอดภัย เพื่อป้องกันปัญหาอาชญากรรม ($\bar{X} = 1.49$)

ด้านการติดตามประเมินผลในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน จังหวัดยะลา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.0$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีส่วนร่วมในการติดตามการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรรามันในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบ ($\bar{X} = 1.93$) รองลงมา คือ มีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการติดตามประเมินผลการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรรามัน จังหวัดยะลา ในการป้องกันอาชญากรรม ($\bar{X} = 1.86$)

3. ผลการวิเคราะห์การรับข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน จังหวัดยะลา

ตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นได้รับข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบ จำนวน 382 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 และไม่เคยได้รับข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบ จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5

ตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบ จากอินเทอร์เน็ตมากที่สุด จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 34.6 รองลงมา จากการประชุมประชาคม จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 จากเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 จากการประชาสัมพันธ์เสียงตามสาย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 จากวิทยุ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1 และสุดท้ายจากหนังสือพิมพ์ 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 เรียงลำดับจากที่ประชาชนเลือกมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล มีดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่ตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามเพศ

การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชน	เพศชาย n = 222		เพศหญิง n = 160		t	Sig. t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	1.74	.80	1.58	.73	2.252	.025*
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ	1.76	.73	1.67	1.13	1.047	.295
3. ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล	1.80	.76	1.61	.69	2.728	.007*
รวม	1.77	.72	1.62	.76	2.105	.036*

4.1 การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบจำแนกตามเพศ

การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่ ตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามเพศ โดยรวม พบว่า ค่า Sig เท่ากับ .036 ซึ่งมีค่านัยสำคัญทางสถิติต่ำกว่า .05 แสดงว่า เพศต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เพศชายและเพศหญิง มีระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ในด้านการตัดสินใจ และด้านการติดตามประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ในด้านการปฏิบัติ ที่เพศชาย และเพศหญิง มีระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่ตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามอายุ

การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชน	แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig. F
1. ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	Between Groups	9.540	1	2.385	4.056	.003*
	Within Groups	279.321	381	.588		
	Total	288.861	382			
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ	Between Groups	7.414	1	1.854	2.189	.069
	Within Groups	402.223	381	.847		
	Total	409.637	382			
3. ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล	Between Groups	7.624	1	1.906	3.506	.008*
	Within Groups	258.249	381	.544		
	Total	265.873	382			
รวม	Between Groups	7.630	1	1.907	3.507	.008*
	Within Groups	258.320	381	.544		
	Total	265.949	382			

4.2 การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบจำแนกตามอายุ

การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่ สถานีตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามอายุ โดยรวม พบว่า ค่า Sig. F เท่ากับ .008 ซึ่งมีค่านัยสำคัญทางสถิติต่ำกว่า .05 แสดงว่า อายุต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล น้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าอายุต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัด

ยะลา แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ซึ่งมีค่านัยสำคัญทางสถิติมากกว่า .05 แสดงว่า อายุต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่ตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามวุฒิการศึกษา

การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ของประชาชน	แหล่ง ของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig. F
1. ด้านการมีส่วนร่วม ในการตัดสินใจ	Between Groups	23.610	1	5.903	10.570	.000*
	Within Groups	265.251	381	.558		
	Total	288.861	382			
2. ด้านการมีส่วนร่วม ในการปฏิบัติ	Between Groups	12.985	1	3.246	3.888	.004*
	Within Groups	396.652	381	.835		
	Total	409.637	382			
3. ด้านการมีส่วนร่วม ในการติดตามประเมินผล	Between Groups	27.096	1	6.774	13.476	.000*
	Within Groups	238.777	381	.503		
	Total	265.873	382			
รวม	Between Groups	20.327	1	5.082	9.827	.000*
	Within Groups	245.623	381	.517		
	Total	265.949	382			

4.3 การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบจำแนกตามวุฒิการศึกษา

การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า ทั้งโดยรวมและทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล มีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าวุฒิการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่ตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามอาชีพ

การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชน	แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig. F
1. ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	Between Groups	21.613	1	5.403	9.604	.000*
	Within Groups	267.248	381	.563		
	Total	288.861	382			
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ	Between Groups	9.982	1	2.495	2.966	.019*
	Within Groups	399.655	381	.841		
	Total	409.637	382			
3. ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล	Between Groups	15.418	1	3.854	7.310	.000*
	Within Groups	250.455	381	.527		
	Total	265.873	382			
รวม	Between Groups	14.532	1	3.633	6.864	.000*
	Within Groups	251.418	381	.529		
	Total	265.949	382			

4.4 การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบจำแนกตามอาชีพ

การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา พบว่า ทั้งโดยรวมและทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล มีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า อาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน แตกต่างกัน

อภิปรายผล (Discussion)

จากผลการวิจัย การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการก่ออาชญากรรมและความไม่สงบในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา อภิปรายได้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจ ภูธรรามัน จังหวัดยะลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วม ในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล ด้านการตัดสินใจในการป้องกันอาชญากรรม การก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ด้านการติดตามประเมินผลในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบ ของประชาชนในเขตพื้นที่สถานี ตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา โดยทุกข้ออยู่ในระดับน้อย แสดงให้เห็นว่า การร่วมมือการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ยังไม่ได้รับการเข้าถึงในการร่วมกันประชาสัมพันธ ผู้วิจัยเห็นควรว่าสถานีตำรวจภูธรรามันและหน่วยงานราชการ

หรือหน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้อง ควรมีการร่วมกันทำประชาสัมพันธ์ หรือสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความใกล้ชิดกับประชาชน อีกทั้งยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่นของประชาชนให้หันมาสนใจในเรื่องการร่วมกัน ป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบอีกด้วย สอดคล้องกับแนวคิดหรือทฤษฎีการมีส่วนร่วมของประชาชน และเป็นไปตามที่ ให้ความหมายการมีส่วนร่วมคือ การกำหนดเป้าหมายที่ให้ประชาชนมีบทบาทมากขึ้นถึงขั้นเป็นตัวนำของการพัฒนา โดยเริ่มตั้งแต่กระบวนการตัดสินใจการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา การวางแผนและการปฏิบัติตามแผนเพื่อที่จะนำไปสู่การพัฒนาของสังคม

2. ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีผลต่อการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่ตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามเพศ โดยภาพรวม พบว่าเพศต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา แตกต่างกัน พบว่า เพศชายและเพศหญิง มีระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ในด้านการตัดสินใจ และด้านการติดตามประเมินผล แตกต่างกัน ในด้านการปฏิบัติ เพศชายและเพศหญิง มีระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย หาญวังม่วง (2558) ศึกษา บทบาทการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่อำเภอบรรพตวิสัย จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ ไม่แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา พบว่าประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจ ภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา แตกต่างกัน และด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล อายุต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธวัช รูปจักร์ (2557) พบว่า ผู้นำชุมชนที่มีอายุแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ตามนโยบายของสำนักงานตำรวจที่แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า ทั้งโดยรวมและทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล ประชาชนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจ ภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา แตกต่างกัน สอดคล้องกับนรา ศรีวงษา และจิรวุฒน์ เจริญสุข (2557: 296)พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสว่าง อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการมีส่วนร่วมดำเนินงานและ ด้านการมีส่วนร่วมติดตามและประเมินผลตามลำดับ โดยประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผน โดยรวมและทุกด้านแตกต่างกัน

การเปรียบเทียบมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามรายได้ โดยภาพรวม พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจ ภูธรรามัน อำเภอรามัน จังหวัดยะลา แตกต่างกัน สอดคล้องกับนรา ศรีวงษา และจิรวัดน์ เจริญสุข (2557: 296)พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสว่าง อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการมีส่วนร่วมดำเนินงานและ ด้านการมีส่วนร่วมติดตามและประเมินผลตามลำดับ โดยประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผน โดยรวมและทุกด้านแตกต่างกัน

การเปรียบเทียบมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามัน อำเภอรามัน พบว่า ทั้งโดยรวมและทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรรามันที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ อนุชัย จินดารัตน์ (2552) ศึกษาการให้ความร่วมมือของประชาชนต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของข้าราชการตำรวจในเขตอำเภอเมืองจังหวัดจันทบุรี เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อให้ความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมประชาชนที่มีอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ระยะเวลาที่พักอาศัย และความรู้ความเข้าใจต่างกัน การให้ความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ข้อเสนอแนะ (Recommendations)

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรมีการให้ความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจและประชาชนในพื้นที่อย่างใกล้ชิดเช่น มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของแต่ละฝ่ายหรือประชาชนในพื้นที่ที่มีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาแล้ว แก้ไขร่วมกัน

1.2 ควรมีการร่วมมือกันระหว่างหน่วยของภาครัฐหรือเอกชน เข้ามาร่วม กิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบ เพื่อให้ประชาชน มีกิจกรรมร่วมกัน และระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบ

1.3 ควรมีการจัดตั้งอาสาสมัครในชุมชน เพื่อให้เกิดเป็นชุมชนเข้มแข็ง มีการช่วยเหลือ สอดส่องดูแลบุคคลในหมู่บ้านให้มีการสอดส่องดูแลบุคคลภายนอกที่เข้ามาในพื้นที่หรือหมู่บ้าน เพื่อป้องกันการเกิดอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบที่อาจจะเกิดขึ้น

1.4 ควรมีการจัดกิจกรรมให้ประชาชนในชุมชนทำร่วมกันระหว่างประชาชนเอง

และประชาชน ร่วมกับเจ้าหน้าที่ ไม่ว่าจะเป็นด้านไหนก็ตาม เช่น การป้องกันอาชญากรรม กีฬา การพัฒนาชุมชน การอบรมต่าง ๆ การให้ความรู้ด้านอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบ และอาจจะมีการสร้างเสริมจิตสำนึกให้เด็ก ๆ ในชุมชน ให้เยาวชนประพฤติตนเป็นคนดี อยู่ในระเบียบ มีศีลธรรม ทำตัวเป็นคนดี ไม่หลงผิดจนเกิดเป็นการก่ออาชญากรรมและการก่อความไม่สงบ

1.5 มีการแจกเอกสาร ใบปลิว เพื่อเผยแพร่ให้ความรู้ให้กับประชาชน ในการหลีกเลี่ยงต่อการเป็นเหยื่อในการก่ออาชญากรรมและการก่อความไม่สงบ และมีการสืบวิธีการเอาตัวรอด ในการป้องกันตัวเบื้องต้น ให้ความรู้การป้องกันตัว โดยอาจจะจัดการอบรมและให้ความรู้

1.6 มีการร่วมกันตรวจสอบพื้นที่จุดคัดกรองพื้นที่เสี่ยงที่มักจะเกิดเหตุอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบ และหลีกเลี่ยงพื้นที่เปลี่ยวอันตราย

1.7 มีการจัดกิจกรรมให้เยาวชนในพื้นที่ได้รับกิจกรรมสีขาว ที่เกี่ยวกับกีฬา ความรู้หรืออาชีพ ที่เพิ่มจากเวลาเรียน เพื่อเป็นการดึงเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงออกมาให้ได้รับความรู้และมาสนใจในกีฬา อาจจะทำให้เยาวชนไม่ถูกชักจูงไปในทางที่ผิด

1.8 ประชาชนในพื้นที่ร่วมกันเป็นหูเป็นตาให้กับเจ้าหน้าที่ คอยแจ้งเบาะแส เพื่อเป็นข้อมูลให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการจับกุมผู้กระทำผิดได้

1.9 จัดตั้งกลุ่มประชาชนเป็นอาสาสมัครในการช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจตราในพื้นที่ และการตรวจบุคคลภายนอกที่เข้ามาในพื้นที่ โดยอาสาสมัครจะเป็นหูเป็นตาให้กับเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติงาน

1.10 กลุ่มอาสาสมัครที่เข้ามาปฏิบัติงาน จะต้องเข้าถึงและรู้จักประชาชนในชุมชนทุกคน และชักชวนให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการดูแลชุมชน และสังเกตพฤติกรรมเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของกลุ่มบุคคลบางกลุ่ม

1.11 เจ้าหน้าที่ตำรวจอาจจะประสานกับหน่วยงานของรัฐบางหน่วยในการสร้างงาน สร้างอาชีพให้กับประชาชนในเขตพื้นที่ และในการประกอบอาชีพต้องพอต่อการดำรงชีพเพื่อป้องกันการก่อเหตุอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาแนวทางความร่วมมือเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบของประชาชนในพื้นที่สถานีตำรวจ ภูธรรามัน จังหวัดยะลา

2.2 ควรศึกษาปัญหาอื่น ๆ เช่น สภาพแวดล้อมในพื้นที่ สภาพแวดล้อมในครอบครัว ปัญหายาเสพติดในพื้นที่

เอกสารอ้างอิง (References)

- กรรณิรมย์ บุญญฤทธิ. (2527). การศึกษาความร่วมมือของชุมชนต่อการป้องกันอาชญากรรมในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ สังคมศาสตรมหาบัณฑิต. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ขวลิต อนันต์รังสี. (2546). ทศนคติของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจสถานีตำรวจภูธรนครชัยศรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. นครปฐม : สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- เทิดเกียรติ วงศาโรจน์. (2546). การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในชุมชนเทศบาลเมืองราชบุรีอำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี. นครปฐม : สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- ทวิช แสงทอง. (2552). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่.
- นรา ศรีวงษา และจีรวัฒน์ เจริญสุข.(2557). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสว่าง อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด. วารสารการเมืองการปกครอง. 4 (2),296
- นฤกร คำประสิทธิ์. (2557). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม : กรณีศึกษาตำบลคันทรัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยรังสิต.
- พงษ์พิชญ์ ภักดีณรงค์. (2554). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการใช้เทคโนโลยีแจ้งข่าวสารอาชญากรรมกรณีศึกษาพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 บทความวิจัยทุนวิจัยโรงเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2556. 3 (6), 130 - 137.
- วรรณิการ์ ภูมิวงศ์พิทักษ์. (2540). ปัญหาและอุปสรรคของการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการครอบครัวและชุมชนพัฒนา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนดวงแข เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริพร ลือวิภาสกุล. (2545). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม. นครปฐม : สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- สิงห์ สิงห์เดช. (2544). การมีส่วนร่วมในโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ด้านป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานีตำรวจนครบาลบางเขน. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมชาย หาญวังม่วง. (2559). บทบาทของผู้นำชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

- อนุชัย จินดารัตน์. (2552). การให้ความร่วมมือของประชาชนต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของข้าราชการตำรวจในเขตอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- อุทิศ ศิริเม. (2553). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.